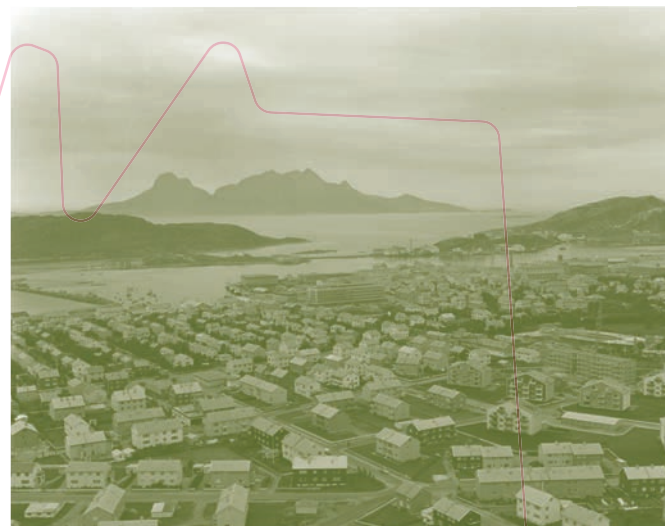

Noen ord om
Bodøs fremtid.

NÅ HØRER DERE OSS

now you hear us
*some notes on the
future of Bodø.*

ATAMI TIL BODØ: Å ANE EN UTOPI - AV MICHAEL RAYMOND

Disse tekstene publiseres samtidig som kunsteren Steffi Klenz' utstilling vises på NOUA (22. juni – 11. august), og handler om det å se og lytte, og om å diskutere en fremtidsvisjon for Bodø.

se

Mens Bodøs bygninger vender ut mot Atlanterhavet, vender Hyuga-villaen i Japan ut mot Stillehavet og ligger i motsatt ende av det eurasiske kontinentet. Der befinner også startpunktet for dette prosjektet seg. Den tyske arkitekten Bruno Taut designet Hyuga-villaen i 1936, etter å ha flyktet fra naziregimet. Villaen ligger idyllisk til i kystbyen Atami. Her kombinerte Taut tradisjonell japansk formgivning og materialbruk med modernistiske ideer, og stilte seg dermed i spissen for en banebrytende, tverrkulturell arkitekturstil. Siden japanske stilelementer er innvevet, uttrykker bygningen i seg selv en kritikk av modernistisk arkitektur. Modernistisk arkitektur sprang ut av en bevegelse som hevdet å være basert på universelle prinsipper, men i virkeligheten hadde den rot i europeiske praksiser. Ved å ta utgangspunkt i bilder av Hyuga-villaen har Klenz skapt kollage-aktige kunstverk som bærer i seg følgende spørsmål: Hvordan kan arkitekturen bedre gjenspeile lokale miljøer, kulturer og kontekster?

lytte

En vanlig oppfatning i dag er at mange av 1900-tallets modernistiske urbane prosjekter har mislyktes. Prosjekter med utopiske vyer, som den brasilianske hovedstaden Brasilia eller drabantbyen Lambertseter i Oslo, blir ansett som upopulære eller til og med dystopiske. Antropologen James C. Scott hevder at storstilte modernistiske prosjekter ofte mislykkes fordi de ansvarlige ikke tar hensyn til lokal kunnskap og ekspertise, eller til folkemeningen. Det er interessant å se på Bodø i denne sammenhengen, for her skal en ny flyplass og en ny bydel utvikles, i et byggeprogram som trolig vil bli et av Europas største. For å løfte frem lokale stemmer trykker vi her syv intervjuer med mennesker som bor i Bodø. De deler sine tanker om byen, arkitekturen og fremtiden.

diskutere

Da Klenz besøkte Japan for å fotografere Hyuga-villaen, reiste hun til Meiji-helligdommen i Tokyo. Den er viet til keiser Mutsuhito, som regjerte i Japan fra 1867 – 1912. Da han kom til makten, i en tid preget av rask endring, søkte han å utvikle Japan på radikalt, men rettferdig vis. Han utstedte «De fem artiklers ed», hvor han kunngjorde omfattende reformer for å bygge et åpnere og mer moderne samfunn. Han ville tilrettelegge for dialog mellom styresmaktene og folket, og tok til orde for folkemøter hvor «alle anliggender avgjøres gjennom åpen diskusjon». Klenz henter inspirasjon fra keiserens ed for å se på parallellene mellom Bodø og Meiji-Japan, og for å vise hvordan vi kan bygge og forestille oss et bedre samfunn ved å snakke sammen.

I denne ånd inviterer vi dere alle til å delta på utstillingsåpningen klokken 14.00 på NOUA. Både her og under hele utstillingsperioden vil dere kunne skrive deres egne svar på spørsmålene vi formidler i dette heftet. Dere kan også lese andres bidrag og reflektere over dem.

ATAMI TO BODØ: SENSING UTOPIA - BY MICHAEL RAYMOND

Coinciding with artist Steffi Klenz's exhibition at NOUA (22nd June – 11th August), this is a publication about looking, listening and discussing a future vision for Bodø.

looking

As Bodø's buildings face out onto the Atlantic, at the opposite end of the Eurasian continent overlooking the Pacific, lies the Hyuga Villa, Japan and the beginning of this project. After fleeing from Nazi rule, German architect Bruno Taut designed the Hyuga Villa in 1936, a house in the seaside resort of Atami. Here, Taut fused traditional Japanese designs and materials with modernist ideas, pioneering a ground-breaking style of cross-cultural architecture. By incorporating Japanese features the building stands as a critique of modernist architecture — a movement whose designs claimed to be based on universal principles but in reality were rooted in European practices. Using photographs of the Hyuga Villa as a starting point, Klenz's collage-like artworks on view at NOUA ask us to consider how architecture can better reflect local cultures, environments and contexts.

listening

Today, many twentieth century modernist urban developments are considered to have failed. Projects with utopian aspirations like the Brazilian capital Brasília, or the Lambertseter estate in Oslo, are seen as unpopular or even dystopian. Anthropologist James C. Scott argues that large-scale modernist projects are often unsuccessful because officials in charge fail to consider local knowledge, opinions and expertise. In this context, Bodø sits on the threshold of redeveloping its airport, what is predicted to be one of Europe's largest building programmes. To amplify the voices of local residents, this publication records seven interviews with people living in Bodø who share their opinions on the city, its architecture and future.

discussing

When visiting Japan to photograph the Hyuga Villa, Klenz travelled to the Meiji Shrine in Tokyo dedicated to the emperor who ruled Japan from 1867-1912. Upon coming to power Emperor Meiji sought to radically and fairly develop Japan at a time of rapid change. His solution was to issue the Charter Oath, a proclamation which called for the government and people to come together to build a more open and modern form of society. Assemblies were to be formed where 'all matters [are] decided by open discussion.' For Klenz, the Oath becomes a tool through which to consider the parallels between Bodø and Meiji Japan and how through talking together, we might begin to imagine and build a better society.

In this spirit, all are invited to attend the exhibition opening from 14.00 on 22nd June at NOUA. Both here and throughout the duration of the exhibition, there will be space to write your own responses to the questions shared in this publication, as well as read and reflect on what others have to say.

Omslagsfoto / Cover Photos

- Bodø-messen, Juli 1958
- Bodø, August 1964

Foto: Johnson & Sotberg
Arkiv etter Johnson & Sotberg, Arkiv i Nordland

intervjuobjekter

Navn: Kristin
Alder: 69
Yrke: Pensjonist
Har bodd i Bodø i 41 år

Navn: Julie SB
Alder: 19
Yrke: Kunststudent på heltid, kunstner, kunstmegler og utstillingsplanlegger på deltid
Har bodd i Bodø i 19 år

Navn: Tone HW
Alder: 39
Yrke: Jobber i bank
Har bodd i Bodø i 34 år (ble født her, gikk på skole et annet sted i fire år, og kom tilbake igjen)

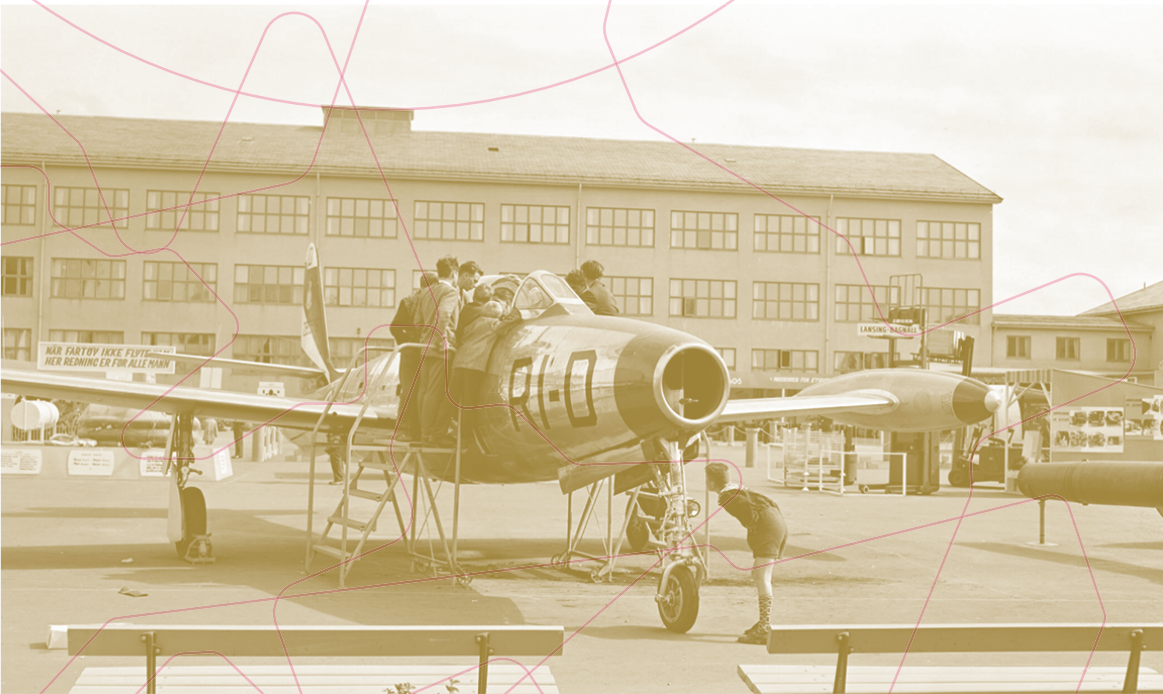
Navn: RB
Alder: 60
Yrke: Jobber i kunstfeltet
Har bodd i Bodø i 33 år

Navn: HLH
Alder: 29
Yrke: Arkitekt
Har bodd i Bodø i ett år

Navn: Olena F
Alder: 46
Yrke: Tidligere regnskapsfører, for tiden ansatt som bosettingsansvarlig på Tverlandet mottak.

Navn: Steinar
Alder: 59
Yrke: Universitetslektor
Har bodd i Bodø i 34 år (ble født her, flyttet vekk i 1985 og kom tilbake i 2011)

↓ Bodø-messen, Juli 1958
Foto: Johnson & Sotberg
Arkiv etter Johnson & Sotberg, Arkiv i Nordland

interviewees

Name: Kristin
Age: 69
Occupation: Retiree
Lived in Bodø for 41 years

Name: Julie SB
Age: 19
Occupation: Full-time art student. Part-time artist, art mediator & exhibition planner.
Lived in Bodø for 19 years

Name: Tone HW
Age: 38
Occupation: Finance / bank
Lived in Bodø for 34 years (born here, moved away for 4 years for school, then came back).

Name: RB
Age: 60
Occupation: Creative professional
Lived in Bodø for 33 years

Name: HLH
Age: 29
Occupation: Architect
Lived in Bodø for one year

Name: Olena F
Age: 46
Occupation: Former accountant, currently working as a settlement coordinator at Tverlandet asylum centre
Lived in Bodø for one year

Name: Steinar
Age: 59
Occupation: University teacher
Lived in Bodø for 34 years (born here, moved away in 1985 and returned in 2011)

kolofon

Vi vil takke de mange individent og institusjonene som har bidratt til å gjøre denne utgivelsen til en virkelighet. Amer Alwarea, Marianne Bjørnmyr, Ken Borg, Ollie Gapper, Espen Kjelling, Dan Mariner og Michael Raymond fortjener en særlig takk for sin rause støtte og sine uvurderlige råd, og for all ekspertise og assistanse. Vi vil også takke alle i Bodø2024-teamet, og særlig de mange frivillige som har hjulpet til med distribusjonen. Ikke minst, takk til de syv intervjuobjektene: RB, Julie SB, Olena F, HLH, Kristin, Steinar and Tone HW. Dette hadde ikke vært mulig uten dem.

Denne utgivelsen er støttet av University for the Creative Arts, NOUA og kulturhovedstaden Bodø 2024

Bilder:
Arkiv i Nordland

Tekst:
Michael Raymond

Spørsmål og intervjuer:
Steffi Klenz og Michael Raymond

Design og layout:
Studio Mothership

Øversettelse og språkvaske:
Heidi Sævareid

Redigering og korrektur:
Steffi Klenz og Michael Raymond

Trykk:
Newspaper Club

Opplag:
12 000

colophon

We are grateful to the many individuals and institutions who have helped us to make this publication possible. For their indispensable advise, expertise, assistance, and their generous support, we would like to thank these people specifically: Amer Alwarea, Marianne Bjørnmyr, Ken Borg, Ollie Gapper, Espen Kjelling, Dan Mariner, the team at Bodø2024, especially the many volunteers who helped to distribute the publication and in particular the seven interviewees RB, Julie SB, Olena F, HLH, Kristin, Steinar and Tone HW, without whom this wouldn't have been possible.

This publication was made possible with the support of University for the Creative Arts, NOUA and Bodø European Capital of Culture 2024

Images:
Arkiv i Nordland

Text:
Michael Raymond

Questions and Interviews:
Steffi Klenz and Michael Raymond

Design and Layout:
Studio Mothership

Translation and Copy-editing:
Heidi Sævareid

Editing and Proof-reading:
Steffi Klenz and Michael Raymond

Printing:
Newspaper Club

Edition of:
12,000

steinar

Et av Bodøs fortrinn er nærheten til havet. Havneområdet og den nære naturen skaper en vakker ramme rundt byen, og blir en del det urbane landskapet. Det beste ved Bodø er den høye himmelen over det åpne havet. Moloen og havnen sender tankene til evigheten, og man får følelsen av at vi mennesker bare er en ørliten del av naturen. Særlig når det er dårlig vær.

The proximity to the sea is one of Bodø's assets. The harbour area and the nearby nature create a beautiful setting around the town, becoming a part of the urban landscape. Nature is part of the urban landscape. However, the most profound asset is the expansive sky above the open sea. The jetty and the harbour evoke thoughts of eternity, and you get the feeling that humans are just a small part of nature. Especially when the weather is bad.

julie sb

Jeg er bare 19, så jeg bor ikke i Bodø fordi jeg har valgt det. Jeg er født og oppvokst i Bodø, og går på videregående her fordi vi har linja Kunst, design og arkitektur. Jeg har i årevis tenkt at jeg kom til å ta farvel med denne byen i øyeblikket jeg fullførte VGS, men mot alle odds har jeg bestemt meg for å bli et år til. Det er fordi jeg har fått gylne muligheter til å jobbe innenfor kunst- og kulturfeltet, noe jeg føler det ville vært idiotisk å flytte fra. Når jeg ikke bare har fått en sjanse i det konkurransefylte kulturfeltet, men har fått det i såpass ung alder, er det vanskelig å forlate.

I tillegg liker jeg at folkene her har et element av oppriktighet. Uansett hvor kule folk er, blir de aldri forfengelige. Ungdommer i Oslo skremmer meg. Mens nordlendinger er like jordnære som de er tøffe.

I'm only 19, so I don't live in Bodø by choice. I was born and raised in Bodø and go to school here because there's an art, design, and architecture program. For years I've been thinking I'll bid farewell to this town the moment I graduate, but against all odds, I've decided to stay for another year. That's because I've been given a golden opportunity to work in the arts and culture sector, and it would be foolish to pass it up. Not only have I been given a chance in the competitive cultural sector – I've also been given that chance at a young age. That's hard to leave behind.

I also like the fact that people here have an element of sincerity. No matter how cool people are, people are never vain. Young people in Oslo frighten me. Northerners are as tough as they are down-to-earth.

↓ Utsikt fra l3. etasje, SAS-hotellet, August 1972
Foto: Johnson & Sotberg
Arkiv etter Johnson & Sotberg, Arkiv i Nordland

tone hw

Det er nok ideen om «nord» som først og fremst tiltrekker meg til Bodø. Jeg tiltrekkes av selve det arktiske, de store kontrastene, de klare årstidene, midnattssol og mørketid, og nærheten til naturen. Både fjell og hav er i umiddelbar nærhet.

Bodø er en by som gjør det enkelt å både være sosial og kulturell, samtidig som man kan nyte tid alene når man har behov for det. Marka og havkanten er rett rundt hjørnet.

I suppose it's mainly the idea of the North that draws me to Bodø. I'm drawn to the Arctic in itself, with its stark contrasts and distinct seasons, the midnight sun and the polar night, as well as the closeness to nature. Both the sea and mountains are close by.

Bodø is a city that makes it easy to both socialise and enjoy the cultural life. It's also easy to enjoy solitude when you need it. The forest and the ocean are both right around the corner.

→ Utsikt fra Hjertøya, September 1974
Foto: Johnson & Sotberg
Arkiv etter Johnson & Sotberg, Arkiv i Nordland

← Nyholmsgata, April 1960
Foto: Johnson & Sotberg
Arkiv etter Johnson & Sotberg, Arkiv i Nordland

kristin

Jeg kom som innflytter til Bodø for 41 år siden, og hadde ingen familie eller venner i byen, bortsett fra kjæresten, som hadde fått jobb noen måneder tidligere. Trygge, utfordrende og givende jobber har vært det viktigste for at vi ble værende.

Nå som vi er pensjonister, er byens beliggenhet, midt i en natur som gir uendelige muligheter hele året, det som holder oss her. Like viktig er utviklingen av byens kulturliv.

Dette illustreres godt av en dag jeg hadde tidligere i denne uka: Først gikk jeg på skitur i Sjunkehatten nasjonalpark, en liten halvtimes kjøretur hjemmefra. Deretter hørte jeg Arktisk filharmoni i Stormen konserthus, med utøvere på internasjonalt nivå. Det beste fra to verdener.

I moved to Bodø 41 years ago. I didn't have any friends or family in town, except for my partner, who'd got a job here a couple of months earlier.

Safe, challenging and rewarding employment has been the main reason for us staying on here. Now that we're retired, what's keeping us here is the location of the city amidst a natural landscape offering endless possibilities throughout the year. Equally important is the development of the city's cultural life.

This is well illustrated by how I spent a day earlier this week: First, I went cross-country skiing in Sjunkehatten National Park, just half an hour's drive away from home. Later, I saw world-class performers with the Arctic Philharmonic in the Stormen concert hall. The best of two worlds.

rb

Jeg er en av de mange sjelene som fulgte sin partner til denne byen. Vi møttes på universitetet og innen to år fikk vi en baby, giftet oss og flyttet til Bodø. Et sprang av tro. Jeg var uskyldig uvitende om de skjulte fristelsene som er innebygd i stoffet i byen og omgivelsene. Bodø var litt annerledes enn i dag, med langt flere referanser til sin opprinnelse og beliggenhet. Det er her jeg har vært i stand til å utvikle ny interesse og utforsket naturens skjønnhet. Denne plassen muliggjør en livsstil som jeg aldri hadde forestilt meg før jeg kom hit. Å bli lokket inn i et rom betyr at du også har en ekstern referanse som du måler dine nye omgivelser mot. Blir jeg lokket til eller lokket bort fra noe? Det er lett å peke på ting som jeg synes er attraktive eller liker å gjøre, og de er mange. Men mest handler det om å få lov til å dele dette rommet med andre som setter like stor pris på det som jeg gjør.

I'm one of the many souls who followed their partner to this city. We met in university, and within two years we had a baby, got married, and relocated to Bodø. A leap of faith. I was innocently unaware of the hidden temptations woven into the fabric of the city and its surroundings. Bodø was a little different from today, with way more references to its origin and location. Here, I've been able to cultivate new interests and explore the beauty of nature. This place has introduced me to a lifestyle that I'd never imagined before coming here. To be drawn into a space involves having an external point of reference to gauge one's new surroundings. Am I being lured towards something or away from it? It's easy to point to things that attract me or activities I enjoy. There are many. But above all, it's about being able to share this space with others who cherish it just as much as I do.

Den franske litteraturkritikeren Roger Caillois (1913–78) utviklet en teori om at det vi kaller beskyttelseslikhet hos dyr – for eksempel når en blekksprut etteraper omgivelsene for å gli inn i dem – styres av «rommets tiltrekningskraft». I denne tolkningen av beskyttelseslikhet glir et vesen inn i sine valgte omgivelser ikke av hensyn til beskyttelse, men fordi det ønsker det på grunn av tiltrekningen til omgivelsene.

hva er det som tiltrekker deg ved bodø, hva er det som drar deg til dette stedet?

French literary critic Roger Caillois (1913-78) theorised that animal mimicry – for instance when an octopus mimics the appearance of its surroundings - is governed by the 'lure of space'. In this interpretation of mimicry, a subject assimilates into its chosen environment not because it has to for defensive reasons but because it wants to as it finds its surroundings attractive.

what is it that attracts you to bodø, what lures you to this space?

olena f

Det som tiltrakk meg ved Bodø var naturen og den nordlige beliggenheten. Det er noe forlokkende og mystisk ved det nordlige. De første bildene (eller retttere sagt videoene) jeg så, viste havnen med alle fiskebåtene og fritidsbåtene, en ferge og et nydelig biblioteksbygg. Ting som virker dagligdags for nordmenn, for eksempel ferger eller muligheten til å ta helikopter til Værøy, kan virke eksotisk for utlendinger, som ukrainere. Det kan være som å få muligheten til å oppfylle en drøm! Jeg ønsket å prøve denne nye livsstilen, og ta ferge over det kalde, nordlige havet. Samtidig var det noe veldig moderne og velkjent ved Bodø.

What attracted me most to Bodø was the nature and northern location. There's something alluring and mysterious about the North. The first images I saw of Bodø, specifically a video, featured the harbour with its numerous boats and yachts, as well as the ferry and a beautiful library building. For Norwegians, things like ferries or the opportunity to fly by helicopter to the island of Værøy may seem commonplace. However, for foreigners, such as Ukrainians, these experiences can seem exotic or like the fulfilment of a dream. I wanted to try this different lifestyle, to sail on a ferry in the cold northern sea. At the same time, there was something very modern and familiar about Bodø.

hlh

Generelt vil jeg trekke frem Bodøs plassering rent landskapsmessig, og de store kontrastene som omgir byen. Vi har bratte fjell som rammer inn byen på en vakker og ganske dramatisk måte, samtidig som vi også har utsikt til det endeløse havet. Det er nærheten til havet som virkelig tiltrekker meg. Jeg bor i sentrum, og jeg elsker hvordan havet påvirker bylivet. En liten fiskebåt nærmer seg land, fulgt av måker. Hurtigruten kommer og går til faste tider og fyller sentrum med turister en stakket stund. Folk står i kø for å kjøpe reker på havna en fredag morgen, ferger og hurtigbåter følger sine ruter, barn leter etter steiner og skjell i Breivika, folk kaster seg i havet etter badstuen. Alt dette gir en unik rytme og puls til byen, tenker jeg.

I would broadly say that Bodø's location, with its striking landscape and stark contrasts is what truly attracts me. On one side, you have the steep mountains framing the city in a beautiful and dramatic way, while on the other, you have the seemingly infinite sea. The proximity to the sea really draws me in. I live in the city center, and I love how the sea influences city life. A small fishing boat approaches land, followed by seagulls; the Hurtigruten comes and goes like clockwork, briefly filling the city center with tourists; people line up to buy fresh shrimp on Fridays; ferries and speedboats maintain their fixed routes; children look for stones and seashells in Breivika; people dive into the sea after a sauna. All this gives the city a unique rhythm and pulse, I think.

← Bodø, Februar 1957
Foto: Johnson & Sotberg
Arkiv etter Johnson & Sotberg,
Arkiv i Nordland

Julie Sjø

Det er vanskelig å si hvilke arkitektoniske stiler og håndverks-tradisjoner som er lokale for Bodø. Bombingen har utslettet mye historie fra byen. Men jeg tror det er relativt bred enighet i befolkningen om at mange av de nye bygningene i Bodø er uattraktive. Det er et tydelig skille mellom den brutale og uforståelige arkitekturen og den generelle befolkningen som «ikke skjønner seg på den.» Det er veldig synd. Arkitekturen i Bodø har en tendens til å snakke ned til oss, og ikke komme oss i møte. Arkitekturen skal jo bygges for folket! Det høres opplagt ut, men det er ikke alltid slik i praksis.

Det hadde vært fint å se Bodø omfavne den nordnorske kulturen fullstendig. Flere rødmalte tradisjonsbygg. Treverk som sømløst flettes sammen med landskapet vårt. Estetikk à la kyst og hytte. Det går fint an å ivareta disse elementene, og likevel skape noe nytt, unikt, og eventuelt modernistisk. Det har blant annet Bruno Taut vist.

It's hard to say which architectural styles and craft traditions are local to Bodø. The air strikes during the 2nd World War erased a lot of history. However, I believe there's a consensus among the population that many of the new buildings in Bodø are unappealing. There's a significant divide between the brutal architecture and the general population that "don't get it". That's a shame. The Bodø architecture tends to talk down to us instead of engaging with us. Architecture is supposed to be for the people! It sounds obvious, but it's not always the case in real life.

I would have loved to see Bodø fully embrace the culture of northern Norway. More traditional red-painted houses. Wooden buildings seamlessly integrated into our landscape. Coast and cabin aesthetics. We could easily preserve these elements and still create something new, unique, and possibly modernistic. Bruno Taut, among others, has demonstrated this possibility.

Da han skapte Hyuga-villaen i Japan, tilpasset den tyske arkitekten Bruno Taut (1880–1938) vestlige, modernistiske arkitekturmodeller ved å inkludere tradisjonelt, lokalt byggemateriale og håndverk i utformingen.

hvilke lokale materialer, håndverk og designformer ønsker du å se fremmet og anvendt i den fremtidige utviklingen av bodø?

Kristin

Den nye bydelen skal etableres i et område som er helt flatt, og nesten uten skog. I arktisk klima tar det flere tiår å etablere skogsområder som kan gi skygge og ly for vær og vind, skape hyggelige møteplasser – og bidra til å absorbere CO2. Høyhus er ikke ønskelig, verken med tanke på nordnorsk byggetradisjon eller topografi. Lavblokker eller småhus i tun, bygd i tre og stein kan være en OK løsning, tenker jeg.

The new district is to be built in an area that is entirely flat and without woods. In an Arctic climate it takes years to establish woodland areas that can provide nice meeting places with shelter against the harsh weather, as well as contributing to the absorption of CO2. High-rise buildings are undesirable, both in terms of topography and northern Norwegian building traditions. Low-rise buildings, or clusters of small houses made of wood or stone, could be a decent solution, I think.

hlh

Lokal og tradisjonell byggepraksis handler om å forholde seg til stedets premisser, med en fornuftig bruk av lokale materialer og en evne til å reparere når det er nødvendig. Disse prinsippene er like relevante og viktige i en fremtidig, moderne utbygging i Tromsø. Vi har et barskt klima med mye vind og lange perioder med lite eller ingen sol, lave solvinkler, kalde temperaturer og islagte veier. Jeg ønsker å se en byutvikling som tar hensyn til dette. Bygningene og mellomrommene mellom bygningene må lages med materialer og proporsjoner som gjør dem innbydende samtidig som de gir beskyttelse. Det er viktig at bygningene er attraktive, slik at vi får lyst til å reparere og ta vare på dem og gi dem et langt liv.

Local and traditional building practices are rooted in addressing the specific conditions of the environment, using local materials sensibly, and ensuring structures can be repaired when necessary. In my view, these principles are equally relevant and significant for the future, modern development here in Bodø. We have a harsh climate, with strong winds, long periods of little or no sunlight, low sun angles, low temperatures, and icy roads. I envision our city evolving in accordance with these realities. We should design buildings and the spaces between them using materials and proportions that not only provide protection, but also appear inviting and attractive. This would motivate us to maintain and preserve them for the long term.

When creating the Hyuga Villa in Japan, German architect Bruno Taut (1880-1938) adapted western modernist models of architecture by incorporating traditional local materials and craftsmanship into his design.

what local materials, skills or designs would you like to see fostered and used in any future developments in bodø?

rb

Jeg ønsker mer bruk av tre til bygningskonstruksjoner og stein og tre i landskapsutvikling. Vi bør utforske arktiske urbane parker av varierende størrelse, og landskapsdesign som gjenspeiler det bredere teppet av referanser her i nord. En slags nordlige mytiske hager, ikke inspirert av konger og dronninger, men av vår fantastiske natur. Vi burde oppfinne vår egen hage, inspirert av landskapet og tradisjonen, i motsetning til å kopiere noe som ikke er relatert til oss.

I'd like to see greater use of wood in new buildings, along with the integration of rocks and trees into landscape developments. We should be exploring Arctic urban parks of varying sizes and landscape designs that reflect the diverse suite of references found in in the far north. Some kind of mythical northern garden, not inspired by kings and queens, but by our remarkable nature. We should invent our own garden inspired by the natural landscape and our traditions, rather than copying something unrelated to us.

steinar

Norge er fullt av stein, men likevel har det tradisjonelle byggematerialet alltid vært tre. Trehus som er tilpasset naturen og landskapet vil alltid fortelle en historie om den nære kontakten mellom mennesker og omgivelsene, klimaet og naturen. Bruken av tre forteller en historie om tilpasning, mens bruken av stein som byggemateriale bærer bud om en søken etter noe evigvarende.

Norway is a rocky nation, and at the same time, the most traditional building material has always been wood. Wooden-framed houses that adapt to the nature, landscape, and scenery tell a story about the close connection between people and their surroundings—the climate and the nature. The use of wood speaks to adaptation, while the stone materials used in building structures convey the quest for something that will last forever.

↩ Vibroblokkhus, April 1953
Foto: Johnson & Sotberg
Arkiv etter Johnson & Sotberg, Arkiv i Nordland

tone hwn

Når jeg leser «lokale materialer», tenker jeg på Bodøs historie og bruken av treverk. Dagens bygg (i sentrumsområdet) blir stort sett bygd i betong med fasadeplater og store vindusflater. Noe som er i stor kontrast til det treverk uttrykker. Jeg hadde likt å sett mer av tradisjonell nordnorsk arkitektur: treverk, saltak, og med et eksteriør som er innbydende og tilpasset omgivelsene.

Snart skal det bygges en ny bydel i Bodø. Flyplassen skal flyttes og en hel ny bydel skal oppføres. Jeg håper de bygger slik det ble bygd før i tiden her i nord. Jeg håper de klarer å gå bort fra praksisen med firkantede blokker og leilighetskomplekser med grå/svarte/hvite fasadeplater og uteområder som kun er laget for å dekke minimumskravet. Jeg ønsker å se en ny bydel som blir planlagt og oppført for at byens befolkning skal ha lyst å bo her lenge, med livsglede og tilknytning til nabolaget. Bebyggelsen bør skapes ut fra studier som viser hva som skaper boglede og velvære: boliger med saltak, pene fasader, treverk, farger (byprofilen til Bodø sentrum har en nydelig fargepalett), og grøntområder som faktisk vil bli brukt.

When I hear the term "local materials", I immediately think of Bodø's history and the use of wood. The buildings of today (in the downtown area) are mostly made of concrete, featuring façade panels and large windows. This is in stark contrast to what can be expressed by wood. I'd have liked to see more traditional northern Norwegian architecture: wood and gable roofs, and with an exterior that is inviting and adapted to the surroundings.

Soon, a new district is to be built in Bodø, and the airport will be relocated. I hope the new district will be built in line with the old building traditions of Northern Norway. I hope they'll move away from square houses and apartment complexes with grey/black/white façade panels and outdoor areas designed solely to meet the minimum requirements. The new district should be planned and constructed in a way that will create a sense of well-being and an attachment to the local community, so that the population want to live here for a long time. We need residential areas that are designed based on studies that consider what creates happiness and well-being. For Bodø, this could mean homes with gable roofs, attractive facades, wood, colours (downtown Bodø has a gorgeous colour palette), and green spaces that will actually be used.

→ Innvielse av Bodø domkirke, Oktober 1956
Foto: Johnson & Sotberg
Arkiv etter Johnson & Sotberg, Arkiv i Nordland

kristin

Den store økningen i antall eldre vil kreve nye løsninger. Egentlig burde dette vært på kommunens agenda for lengst. Det trengs boligområder med enkel tilgang til de fleste samfunnsfunksjoner, og med boliger som passer for både yngre og eldre, barnefamilier, enslige, syke/hjelpetrengende og friske/selvhjulpne. Forretninger, helsetjenester (lege, tannlege, hjemmetjeneste, helsestasjon), frisør, kafeer og andre møteplasser må være tilgjengelige uten behov for egen bil. Natur og uteområder bør være innen enkel rekkevidde, og det samme må gjelde kulturtilbud av ulike slag.

Det er særlig viktig å tenke på utforming av boligområder for personer med kognitiv svikt/ demens, slik at de kan funksjonere best mulig, lengst mulig, i en og samme bolig. Jeg er medlem av Nasjonalforeningen Bodø demensforening, og erfarer at den største utfordringen er å finne egnede møteplasser for å kunne gi for eksempel dagtilbud til personer med demens, basert på frivillighet.

The significant increase in the elderly population will require new solutions. Really, this should have been on the city's agenda a long time ago. We need residential areas with easy access to most amenities, and homes that are suitable for both the young and the elderly, families with children, single people, disabled/sick people in need of assistance, and able-bodied/independent people. Businesses, healthcare facilities (GP, dentist, home nursing care, public health centre), hairdressers, cafés and other meeting places should be accessible without the need for a private car. Nature and outdoor areas should be within easy reach, and the same should apply to cultural offerings of various kinds. It's particularly important to consider the design of residential areas for people with cognitive impairment/dementia, so that they can function as well as possible for as long as possible, without having to move. I'm a member of the National Dementia Association in Bodø. In my experience, one of the biggest challenges is for volunteers to find suitable meeting places in the daytime for activities for people with dementia.

Architecture can play an important role in shaping the lives of residents, for good or bad. Buildings can be stimulating or dreary. Town planning can either bring people together or be isolating.

in bodø what behaviours or lifestyle changes would you like to see architecture either challenge or encourage?

hlh

Hvis arkitektur kan anses som mellomrommet mellom bygningene så vel som bygningene i seg selv, vil jeg si at jeg håper å se arkitektur som åpner opp og inviterer til samvær på offentlige uteområder.

If architecture can be seen as the space between the buildings, just as much as the buildings themselves, I would like to see architecture that encourages and invites us to spend more time socialising in outdoor public spaces.

tone hw

Arkitektur er byens sjel, og er absolutt avgjørende for hvordan befolkningen bruker byen. Bodø er en by plassert langt nord på kloden med vinter store deler av året, og jeg mener det er ekstra viktig på slike plasser å gjøre byen inkluderende og inviterende. Det er naturlig for nordboere å trekke innover når været er kaldt, og her vil arkitekturen og byplanlegging bety mye når befolkningen velger hvordan de skal bruke tiden. Et bysentrum med farger, og tiltrekkende bygninger vil trekke mer folk enn mørke «stengte» rom. Arkitekturen og byplanlegging bidrar til å trekke folk til sentrum, til å utnytte byen sin, og få med seg det som skjer. Og dette synes jeg er den viktigste rollen til arkitekturen i en bykjerne: å oppfordre til folkeliv. Farger, pen fasade, og førsteetasjer som viser aktivitet og atmosfære vil hjelpe folk til å se hva byen kan tilby, og benytte seg av tilbudene. Og skape et levende sentrum!

Architecture is the soul of a city, and crucial in shaping how the population uses their city. Bodø is situated far north, with a prolonged winter season. I believe it's vital in such places to make the city inclusive and inviting. Given our inclination as Northerners to retreat indoors when it's cold outside, the design of the city strongly influences how people choose to spend their time. A colourful city centre and attractive buildings would attract more people than dark "closed-off" spaces. Architecture and urban planning contribute to enticing people into the city centre, to making use of their city and engaging with their community. I think this is the most important function of architecture in a city centre: To draw people in and to enhance public life. Vibrant colours, attractive façades and lively ground-floor spaces will help people see what the city can offer and take advantage of the opportunities. And create a dynamic downtown area!

olena f

Et slags marked kunne kanskje bidratt til å føre folk sammen. Ulike tilbydere kunne solgt lokalproduserte matvarer, som grønnsaker, ost og andre meieriprodukter. Det kunne også vært salg av håndlagde klær, brukskunst og suvenirer.

Perhaps a market could bring people together. Local sellers could offer goods such as artisanal cheeses, fresh produce, and dairy products, as well as handmade clothing, arts, crafts, and souvenirs.

Arkitektur kan spille en viktig rolle i å forme beboernes liv, på godt og vondt. Bygninger kan være stimulerende eller dystre. Byplanlegging kan enten føre mennesker sammen eller isolere dem.

hvilke former for atferd eller livsstilsendring ønsker du å se arkitekturen enten utfordre eller oppmuntre til?

julie sb

Som 19-åring i Bodø legger man merke til en generell negativ holdning rundt ungdommer som oppholder seg på offentlige steder i byen. Såkalte "Glasshuset-rotter" eller "City Nord-rotter" har nok fått et kjøpt rykte på seg. Er ikke det bare et tegn på at noe i byen mangler? I tillegg finnes det ingen utesteder i Bodø som slipper inn 18- og 19-åringer til vanlig. (Foruten Samfunnet. Det skal sies at Samfunnet ligger et godt stykke unna sentrum og har hovedfokus på universitetsstudenter.)

As a 19-year-old in Bodø, I can't help noticing a general negative attitude towards young people hanging out in public places in town. So-called 'mall rats' have earned a bad reputation. Isn't that just a sign that something is missing in this town? In addition to that, there are no nightlife venues in Bodø that regularly admit 18- and 19-year-olds. (Except Samfunnet. However, it should be noted that Samfunnet is located pretty far away from the city centre, and their main clientele consists of university students.)

r b

Arkitektur som er attraktiv og fristende for mennesker på bakkenivå, og som forsøker å skape menneskelige rom for tilfeldig interaksjon.

Architecture that's appealing and welcoming at ground level, aiming to create human spaces for spontaneous interaction.

← Herredshuset med utsmykninger av Ole Holand, 1961
Foto: Johnson & Sotberg
Arkiv etter Johnson & Sotberg, Arkiv i Nordland

steinar

Solen er en sjelden gjest på disse kanter, og det blåser nesten ustanselig. Etter min mening ville det være positivt om vi kunne bruke arkitekturen for å temme vinden og samle solen. Vi trenger å skape offentlige steder som kan fungere som oaser. Beskyttelse mot vinden er viktig, samtidig som at husene ikke bør være så høye at de sperrer for solen.

I dag er mange av de offentlige plassene i byen laget av betong og stein. De har en «praktisk» fremtoning, men virker også kalde, og dermed ønsker ikke folk å oppholde seg der. Mange offentlige plasser ser ut til å være formgitt med tanke på at snørydding om vinteren skal være enkelt, men de virker derfor svært lite innbydende for mennesker. Vi må sørge for å gjøre disse oppholdsstedene smalere og lunere, med ly mot vær og vind. Slik vil flere få lyst til å bruke dem.

The sun is a rare guest in these places, and the wind is a constant presence. Using architectural strategies to harness the wind and maximise sun exposure would be a positive change, in my opinion. Protection from the wind is important, but the buildings should be so tall that they obstruct the sunlight.

Today, many of the public spaces in the city are constructed from concrete and stone. They have a "practical" appearance, but also feel cold, and as a result, people don't want to spend time there. Many public spaces seem to be designed with easy snow clearance in mind, but they consequently appear very unwelcoming. We need to ensure that these areas are narrower and more inviting, providing shelter from the weather. This way, more people will be inclined to use them.

➤ Modell av Bodø rådhus, Januar 1959
Foto: Johnson & Sotberg
Arkiv etter Johnson & Sotberg,
Arkiv i Nordland

Den japanske kunstneren Genpei Akasegawa (1937–2014) benyttet begrepet «Thommason» om urbane trekk som er fullstendig formålsløse, men like fullt vedlikeholdes jevnlig. Eksempler kan være en nymalt trapp som ikke fører noe sted, en blankpusset port som står igjen etter at gjerdet den hørte til, er revet, eller det som i britisk engelsk kalles en «folly» – en dårskap eller tåpelighet – en utsmykningsbygning uten praktisk anvendelse, som for eksempel et tempel eller en falsk ruin oppført i en park.

rb

Vi trenger ikke et hotell på en høyde. Det vi trenger, er en større innlemmelse av naturmiljøet i de urbane rammene. Det bygde miljøet burde vokse ut av det naturlige miljøet, og skape overganger og kryssninger.

We don't need a hotel on a hill. What we need is a deeper integration of the natural environment into our urban settings. The built environment should emerge from its natural environment, creating connections and intersections.

vet du om et nåværende
urbant trekk eller en
bygning bodø ikke
trenger, eller som du
gjernerne skulle ha sett?

steinar

Riv kjøpesenteret City Nord! Steng alle de store parkeringsplassene i byen. Tving folk til å ikke bruke bil. Bygg en trikkelinje som kan gå mellom byen og utkanten, gjerne langs skinnegangene som allerede eksisterer.

Tear down the City Nord shopping centre! Close all the large parking lots in the city. Force people to stop using cars. Build a tram line that can run between the city and the outskirts, preferably along the existing tracks.

← SAS-hotellet, Oktober 1971
Foto: Johnson & Sotberg
Arkiv etter Johnson & Sotberg,
Arkiv i Nordland

→ Bilde tatt på oppdrag for Brødrene Kløkstad, murmester og entreprenørforretning, Juli 1958
Foto: Johnson & Sotberg
Arkiv etter Johnson & Sotberg, Arkiv i Nordland

kristin

Wood Hotel skulle aldri ha vært bygd. I mine øyne er det miljøforurensning.

The Wood Hotel should never have been built. In my eyes, this building is such an eyesore that it's almost a crime.

julie sb

Det første jeg kommer på er Herredshuset. Herredshuset er en av de mest unike bygningene vi har i Bodø, med sine massive steinskulpturer av arbeidere som pryder fasaden. Bygget har, så vidt jeg vet, stått tomt siden 2022. Hver dag dette bygget ikke brukes til noe fint, er en dag som går til spille.

The first thing that comes to mind is Herredshuset. Herredshuset is one of the most unique buildings we have here in Bodø, with its massive stone sculptures of workers adorning the façade. As far as I know, the building has been vacant since 2022. Every day this building is not used for something meaningful is a day wasted.

The term 'Thommason' was coined by Japanese artist Genpei Akasegawa (1937-2014) to describe an urban feature that is completely useless and yet regularly maintained. For example, a freshly painted staircase leading nowhere, polished gates standing idle when their adjacent fencing has been demolished, or a 'folly', the British word for an ornamental building with no practical purpose, such as a temple or a fake ruin built in a park.

can you think of a current urban feature or building that bodø does not need, or that you'd like to see?

olena f

Det er ingenting som plager meg ved bybildet, men jeg synes likevel at Bodø ikke er spesielt særegen som by. Kanskje vi kunne hatt en stilig kafé på toppen av byfjellet, med taubane til toppen. Jeg ville også ha forandret litt på Aspmyra stadion, for det er ikke særlig hyggelig i det området.

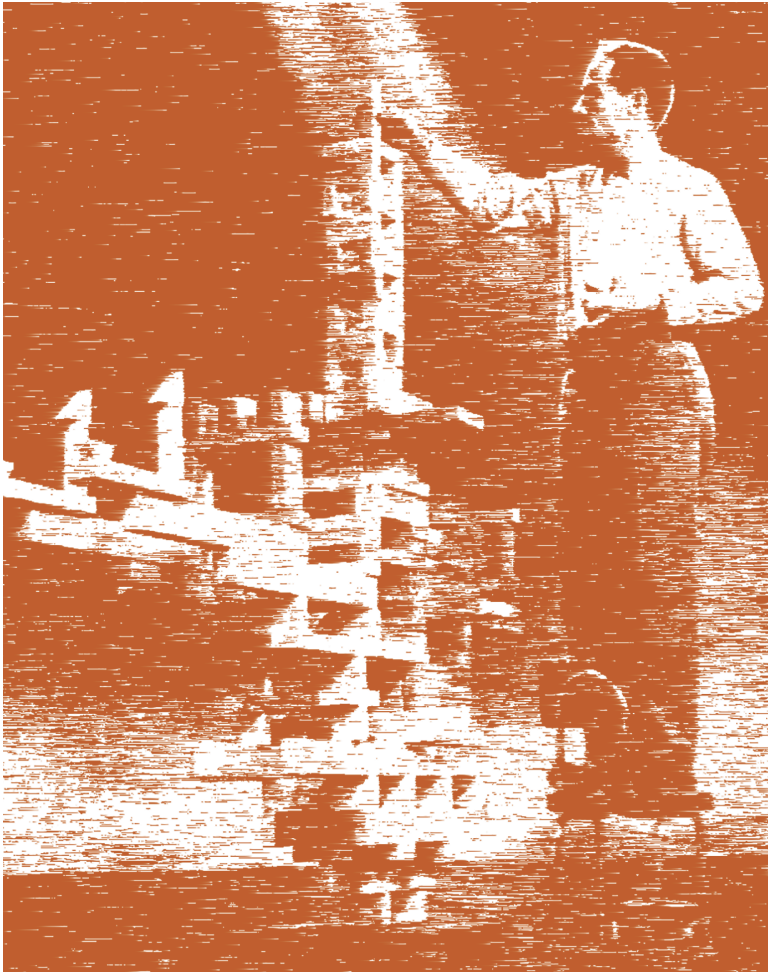
Nothing about the cityscape annoys me, but I do think that Bodø lacks a distinctive character. Perhaps we could have a cool café at the top of the mountain or a cable car to the summit. I would also make some improvements around Aspmyra Stadium, as the area there is not very nice.

tone hwn

Jeg tror ikke dette nødvendigvis er 100% det som kan kalles «Thomasson», men rundt omkring i Bodø er det plassert ut benker. Dette er i og for seg fint, men flere av disse benkene er plassert på helt ubrukelige plasser der jeg ikke kan tro at noen som helst vil velge å sette seg. Og flere av disse benkene er helt nye!
For eksempel står det en benk ved en av byens mest trafikkerte rundkjøringer nær kjøpesenteret City Nord. Denne benken er vinklet mot veien og rundkjøringen, bak fortauet. Og sist jeg var på løpetur langs den nye riksveien mellom sentrum og City Nord sto det hvertfall to benker langs veien der, også vendt mot en trafikkert vei. Deilig med en pause under gåturen og nyte litt trafikk og veistøv?
Ubrukelig? I mine øyne ja. Vedlikeholdt? Javisst.

*I don't think this is necessarily 100% what's called a "Thomasson", but there are benches here and there in Bodø. This is great in and of itself, but several of these benches are situated in completely useless places where I refuse to believe anyone would want to sit down. And several of them are completely new!
To give an example: there's a bench right next to one of the busiest roundabouts near the City Nord shopping centre. It's angled towards the road and the roundabout. Also the last time I went for a run along the new motorway between the city centre and City Nord, there were at least two benches along there – also angled towards a busy road. Enjoy taking a break from the walk to savour some traffic and road dust!
Useless? In my eyes, yes. Well maintained? Certainly.*

← Rødruss, 17. Mai 1961
Foto: Johnson & Sotberg
Arkiv etter Johnson & Sotberg,
Arkiv i Nordland

julie sb

Hvis jeg skal la fantasien løpe løpsk, uten tanke på økonomiske eller fysiske begrensninger, så vil jeg ønske meg en simulert pause fra vårt barske klima. Jeg ser for meg et enormt drivhus med frodige, grønne planter så langt øyet kan se. Stier som leder deg gjennom trær og langs bekker. Og selvfølgelig må stedet være skjermet for vind.

If I allow my imagination to run wild, without financial or physical restraints, I'd envision this: I'd love for Bodø to have a simulated break from our harsh climate. An enormous hot greenhouse filled with lush greenery stretching as far as the eye can see. Paths that lead you through trees and along streams. And, naturally, it needs to be wind sheltered.

In the early 1960s British theatre director Joan Littlewood (1914-2002) and architect Cedric Price (1934-2003) designed a Fun Palace. Their utopian vision was to create a new experimental type of building, a 'cultural launching pad' for learning and leisure. Through technology and flexible structures, it aimed to give visitors the agency to be able create and programme their own spaces in pursuit of pleasure, a 'laboratory of fun'.

what kind of fun palace does bodø need and why?

tone hw

Bodø trenger et Fun Palace som gjør kunst og kultur i byen lett tilgjengelig for alle. Noe som blir et naturlig valg for mennesker som vil ut og oppleve noe, lære noe og uttrykke seg.

Bodø er en by med mange mennesker som jobber i kulturfeltet eller ønsker å jobbe der. Mange har trang til å skape noe, både for selve byen og for menneskene som bor der. De ønsker å oppleve og lære.

Men Bodø er også en by med en befolkning som vil ha det lett vint. Det ser vi i debatten Bodø sentrum vs. City Nord. Folk vil ha det lettest mulig, med korte avstander og parkering så nær dit de skal som mulig. ,Alt skal være lett tilgjengelig!

Jeg tror et slags Fun Palace der alle former for kunst og kunstutøving samles, kunne fått større deler av befolkningen til å oppsøke det som kultur livet i Bodø har å by på. Ikke bare skaper et slikt konsept samhold mellom de som jobber innen feltet, men det gjør også kulturen lettere tilgjengelig for befolkningen.

Bodø needs a Fun Palace to make art and culture easily available to everyone. A place that becomes a natural choice for people seeking to explore, learn and express themselves.

Bodø is full of individuals who work in, or aspire to work in, the cultural sector. Many have an urge to create something – for the city itself and for the people who live there. They want to learn and grow.

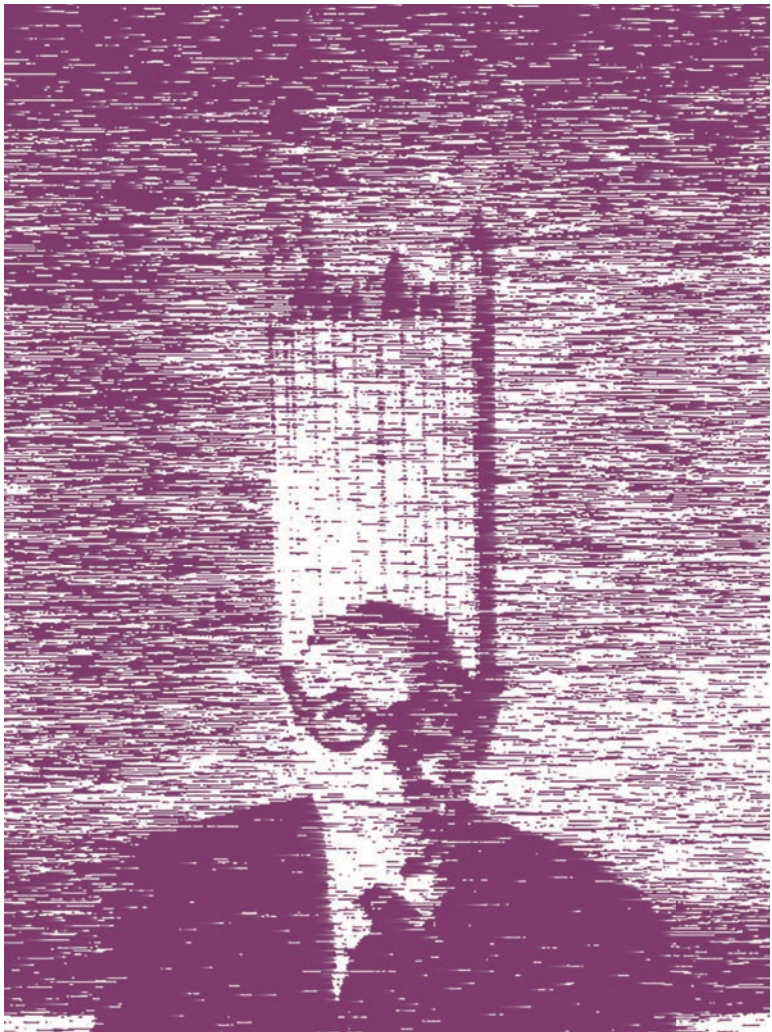
But Bodø is also a city with a population that wants convenience. This is evident in the debate around downtown Bodø vs. City Nord. People want maximum ease: short distances, parking close to everything, easy access to every amenity.

I think some sort of Fun Palace devoted to various forms of art and performing art could encourage a larger part of the population to engage with the cultural sector in Bodø. Not only would such a concept lead to cohesion among those working in the field, but it would also make art and culture more accessible for the general population.

olena f

Vi skulle hatt et stort innendørskompleks med ulike områder, for eksempel for skateboard, rulleskøyter og sparkesykler, gjerne rettet mot barn og unge. I andre deler kunne det være kafeer og rekreasjonsområder med livemusikk, for eksempel med saksofon, piano og fiolin. Jeg savner også et ordentlig teater her, med søyler, en vakker bakgrunn med stor lysekrone, og fantastiske forestillinger. Jeg tror noe sånt er nødvendig, for det er mange aktiviteter som blir vanskelige i det vinterlige klimaet. Det er mørkt og kaldt så lenge, og vi trenger et fint sted utenfor hjemmet hvor både voksne og unge kan oppholde seg.

We should have a large indoor complex with different areas, for example, for skateboarding, roller skating, and scooters, preferably aimed at young people. Other sections could feature cafes and recreational areas with live music, such as saxophone, piano, and violin performances. I also miss having a proper theater here, with columns, a beautiful backdrop with a grand chandelier, and wonderful performances. I believe something like this is necessary because many activities become difficult in the winter climate. It's dark and cold for so long, and we need a nice place outside the home where both adults and young people can spend time.

kristin

Stormen bibliotek og konserthus holder for meg!
Innspill fra sidelinja: Allidrettens hus.

*I don't need more than the Stormen library and concert hall!
Comment from the sidelines:
The sports and activity centre.*

→ 17. Mai 1962
Foto: Johnson & Sotberg
Arkiv etter Johnson & Sotberg,
Arkiv i Nordland

Tidlig på 1960-tallet utformet den britiske teaterinstruktøren Joan Littlewood (1914 – 2002) og arkitekten Cedric Price (1934 – 2001) et såkalt "Fun Palace". Den utopiske visjonen var å skape en ny, eksperimentell type bygning, en «kulturell utskytningsrampe» for læring og fritid. Ved hjelp av teknologi og fleksible strukturer skulle den gi de besøkende mulighet til å skape og programmere sine egne rom for nytelsens skyld, et «morolaboratorium».

hva slags moropalass har bodø behov for, og hvorfor?

rb

Tenk deg et sted hvor du kan spille eller se fotball, ta badstue, drikke øl, småprate, og nyte nordnorsk humor, med nordlys som scenebelysning! Fun Palace kan sees på som et sentralisert rammeverk. Hva om den ekspanderende byen selv blir palasset? Et rammeverk der teknologi og natur utfyller hverandre og legger til rette for det hittil ukjente. En morsom by.

Imagine a place where you can play or watch football, visit a sauna, drink beer, chat and indulge in northern humour, with the aurora borealis as stage lighting! The Fun Palace can be viewed as a centralised framework. What if the expanding city itself becomes the palace? A framework where technology and nature complement each other, creating something unprecedented. A fun city.

hlh

Jeg tror at Glasshuset, som dekker deler av Storgata, har potensiale til å bli et slags Fun Palace. Det er ly mot vind og vær, områder som kan brukes til mye forskjellig, høyt under taket. En gang strevde jeg med å ta meg frem i Glasshuset fordi det var så mye som foregikk der. Det myldret av folk! Jeg tror det var en oppvisning i folkedans. Vanligvis fungerer det mest som en gågate, der folk beveger seg fra ett sted til et annet. Jeg skulle gjerne sett mer folkedans, og kanskje vi også kunne hatt en catwalk med moteoppvisninger? Det hadde vært flott å se folk stimle sammen der. Jeg ser for meg planter, fugleliv, matmarkeder, restauranter, kafeer og barer, bord og stoler, glass og tallerkener, installasjoner, musikere, workshops, atelierer, teatre, utstillinger, spesialutsalg, folk. Mye støy, ser jeg for meg!

I think that Glasshuset, which covers parts of Storgata, has the potential to become a sort of Fun Palace. It offers shelter from the wind and weather, areas that can be used for various activities, and high ceilings. Once, I struggled to make my way through Glasshuset because so much was going on. It was bustling with people! I believe there was a folk dance performance. Usually, it functions more as a pedestrian street where people move from one place to another. I would love to see more folk dancing, and maybe we could also have a catwalk with fashion shows. It would be great to see people gathering there. I imagine plants, birdlife, food markets, restaurants, cafes, and bars, tables and chairs, glasses and plates, installations, musicians, workshops, studios, theaters, exhibitions, specialty stores, and people. I imagine it being very noisy!

steinar

Jeg ønsker meg en paviljong viet til musikk og dans og andre opptredener. Den må bygges i le for vinden, men på et sted hvor det også er rikelig med sol.

I would like to see a pavilion for music, dance or performance in the city, in a place covered from the wind and open to the sun, where public dance, songs or music could be performed.

← 1933
Foto: Kristian Helgesen
Arkiv etter Erling Sannes,
Arkiv i Nordland

hlh

Hvordan vil dagens valg bli ansett i fremtiden?

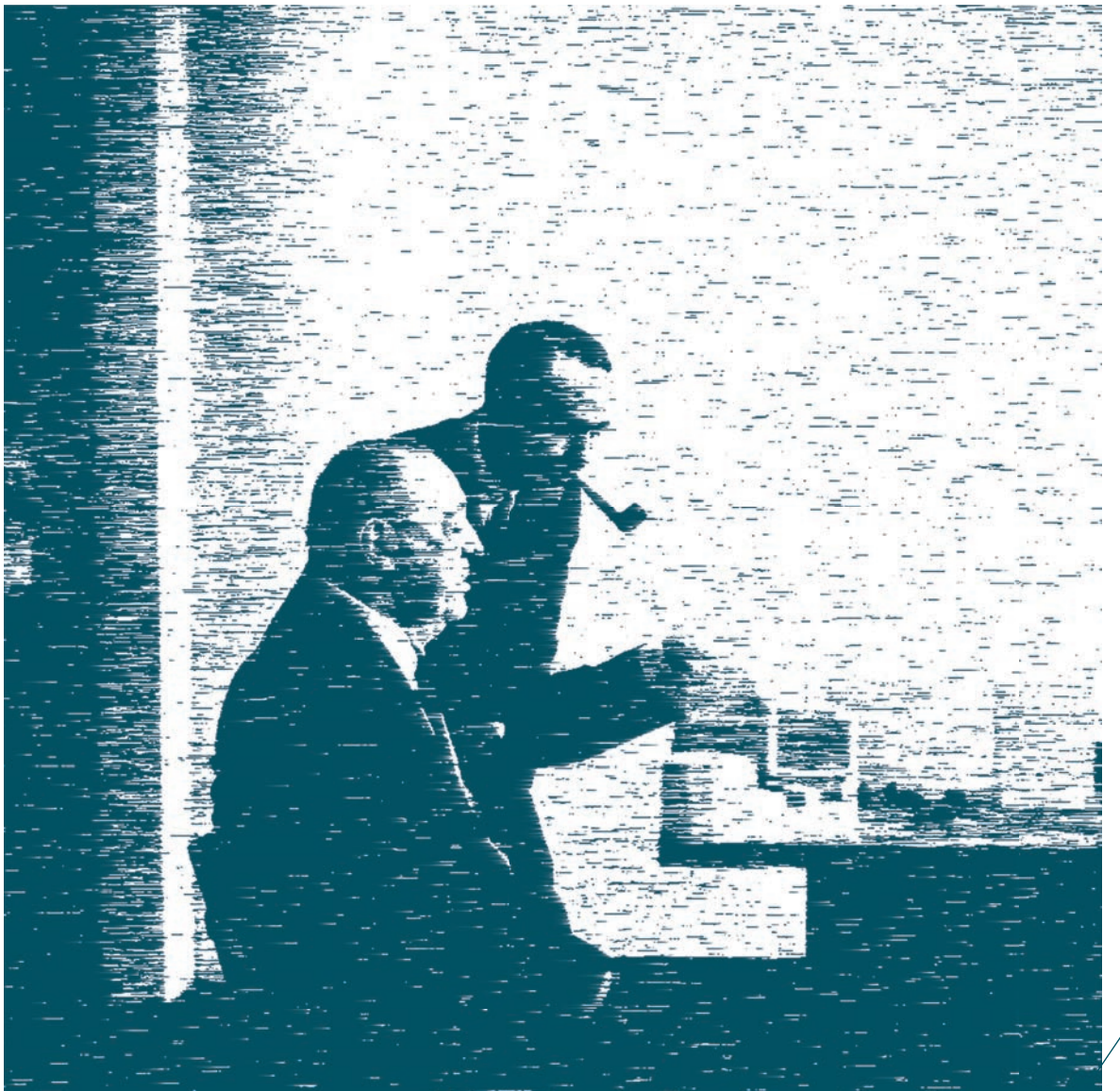
How will the choices we make today be regarded in the future?

julie sb

Jeg hadde nok stilt spørsmål rundt den minimale bruken av planteliv i byen. Så vidt jeg har forstått er det fullt mulig å finne og å vedlikeholde visse planter som overlever i vårt barske klima. Man må vel bare finne de rette plantene. Jeg hadde nok også spurt «hvordan har du det i dag?»

I'd probably ask about the minimal use of plants in this town. From what I understand, it's entirely possible to find and maintain certain plant species that can thrive in our harsh climate. I guess it's just a matter of selecting the right plants. Also, I think I'd ask: "How are you today?"

Pnyx er en liten, steinete ås like ved Akropolis i Aten. Det var dit folk kom for å samles, tale, stemme og utøve demokrati. En plattform der politikere og borgere kunne lytte til og lære av hverandre. Isegoria, borgernes likeverdige rett til å delta i offentlig debatt, ble uttrykt av forsamlingens ordstyrer, som åpnet hver debatt med ordene: «Tis agoreuein bouletai?» – «Hvem ønsker å tale til forsamlingen?»

dersom du kunne rette én bemerkning eller stille ett spørsmål til byplanleggerne, arkitektene og politikerne i ditt bystyre, hva ville det være?

kristin

Hvordan skal de ovenfor nevnte ta inn over seg at de er "civil servants"? Rådhuset oppleves som et lukket forsvarsverk når det gjelder det aller meste som angår innbyggerne.

What can be done to make the council members realise that they are civil servants? The town hall seems like a closed fortress when it comes to most things that concern the population.

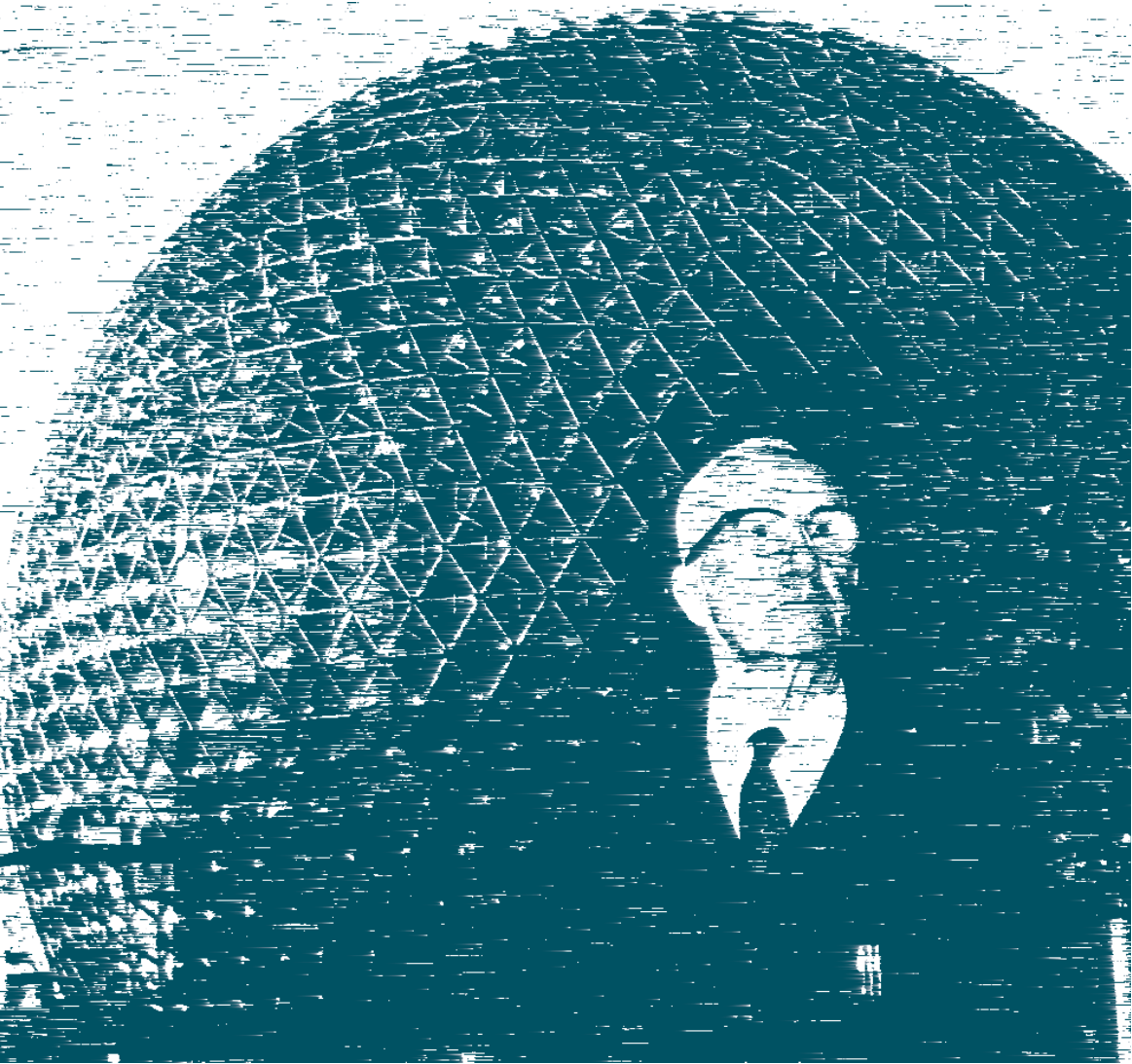
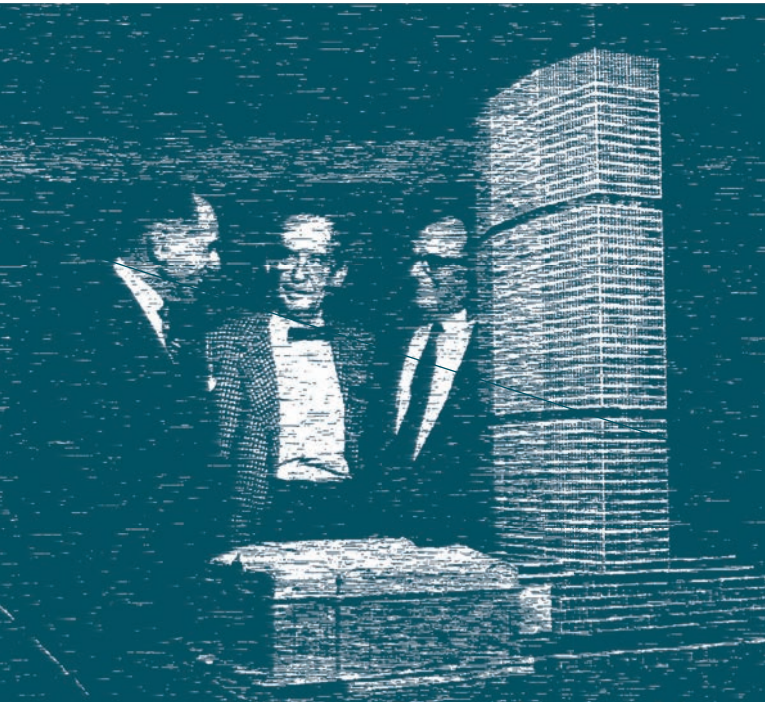
The Pnyx is a small, rocky hill close to the Acropolis of Athens. It was the place where people came to gather, speak, vote and practice democracy. A platform where politicians and citizens could listen to and learn from one another. Isegoria, the equal right of citizens to participate in public debate, was expressed by the speaker of the assembly who opened each debate with "Tis agoreuein bouletai?", 'Who wishes to address the Assembly?'

if you could make one comment or ask one question to the town-planners, architects and politicians of your local council what would it be?

olena f

Kanskje jeg ville foreslått et teater på byfjellet, eller en god restaurant med musikk. Vi trenger flere steder i Bodø med service av ypperste klasse.

Maybe I'd suggest a theatre or a nice restaurant with music at the top of the mountain. We need in more venues with a high level of service in Bodø.

tone h w

Det finnes mange studier om hva som skaper trivsel i en by med tanke på arkitektur og det offentlige byrommet. Studiene er klare på at faktorer som farger, utsmykning, bruk av ornamenter, symmetri, naturmaterialer og tilknytning til lokale tradisjoner skaper velvære og livsglede hos mennesker. «Alle» studier viser at mennesker foretrekker dette over moderne arkitektur som kjennetegnes av asymmetri, harde linjer, materialer som betong, stål og glass, og minimalisme. Likevel ser vi at det så å si kun er det sistenevnte som bygges i denne byen. For eksempel nybygg som The Storm, Bodø 360, Meierikvartalet og Ramsalt. Hvorfor?

Many studies have explored what creates well-being in a city in terms of architecture and public space. The studies show that embracing traditions and using colours, decoration, symmetry, and natural materials in a thoughtful way can lead to a sense of well-being and contentment in people. Research consistently shows that people prefer this over modern architectural trends marked by asymmetry, rigid lines, minimalism and materials like concrete, steel and glass. However, it's the latter style that predominates this city. Just look at the recent developments like The Storm, Bodø 360, Meierikvartalet and Ramsalt.. Why is that?

rb

Det legges stor vekt på å være SMART (by, kjøretøy osv.), og dette er forankret i teknosentrisme. La oss ikke være for smarte for vårt eget beste. Gi litt plass til økosentrikk og faktisk eksentrikere.

There's a strong emphasis on being SMART (city, vehicles and so on), and it's rooted in technocentrism. Let's not be too smart for our own good. Leave a little room for ecocentrism and actual eccentrics!

steinar

Bruk den nye paviljongen på måten jeg beskriver over. Inviter folk til å fortelle om sine problemer og anliggender.

Use the new pavilion for these purposes. Invite people to address their issues on certain topics.

En avis av
Steffi Klenz og Michael Raymond

*A newspaper by
Steffi Klenz and Michael Raymond*